

[Hagen Hagensen]

hold, som skal behandles og formidles af det kriminalpræventive råd.

Det, der er det først fornødne, og det, vi skal prøve på at finde frem til, er, at vi skal afholde navnlig unge fra at begå lovovertrædelser. Det er med andre ord det forebyggende virke, der er det afgørende. Uanset hvor meget vi drøfter sagen her i dag, uanset hvor meget vi i øvrigt vil gøre, så hjælper det ikke nok, hvis man ikke er med fra bunden, og det vil først og fremmest sige, at det er hjemmene og den omsorg, som hjemmene har for deres børn og unge, der betyder særdeles meget.

Det er spørgsmålet om, at det læres, at man skal have respekt for liv og legeme. Det er spørgsmålet om at lære, at man skal have respekt for, hvad der er dit, og hvad der er mit. Uden dette kommer vi simpelt hen ikke igennem. Der er allerede gjort en hel del ude omkring i kommunerne. Det skal man blive ved med, men man skal nok gøre en del mere. Man er i gang med at udbygge arbejdet med tilbud til unge, for det er afgørende, at de får tilbud om, hvor de skal være, når de har fri, hvis hjemmet ikke er helt i orden til det. Det er meget væsentligt. Hvor skal de være? Skal de være i en ungdomsbewægelse af den ene eller den anden art? Den by, jeg selv kommer fra, har noget, vi kalder for Frederiksbergordningen, hvor man giver et bidrag pr. år til ungdomsbewægelser pr. hoved for derigennem at få dem ind i noget rimeligt og fornuftigt.

Der er ikke spor tvivl om, at det væsentlige er sport og idræt, men der er også andre ting, der spiller ind. Vi lægger megen vægt på det arbejde, der er i gang med SSP. Det er glædeligt, at nu rundt regnet $\frac{2}{3}$ af kommunerne er med. Vi skulle gerne se at få dem alle sammen med.

Jeg vender tilbage til spørgsmålet om, hvad hjemmene kan gøre. Efter min opfattelse er det det offentlige, altså kommuner og stat, som skal lægge det til rette og være med til at få hjemmene til at gøre noget. Først når det svigter og man ikke kan bringe hjemmene til at gøre noget, er det efter min opfattelse rimeligt, at stat og kommuner kommer ind i billedet.

Det er nævnt, hvad der sker på området, og jeg er glad for, at ministrene er åbne over for, hvad der videre kan gøres. Jeg skal ikke gå ind på de enkelte områder, der er omfat-

et af forespørgslen, for jeg synes, det er væsentligt, alt det, der skal drøftes igennem. Jeg tager meget gerne imod det, justitsministeren har nævnt, nemlig at han vil afholde en konference på et bredere grundlag, for mig gerne et meget bredt grundlag for at få de flest mulige ting med ind i den debat, der skal gå forud for de redegørelser, som jeg ser hen til og mit parti ser hen til kommer, for det vil være et udbygget grundlag for, hvad der videre skal ske.

Jeg nævnte, at det afgørende – det fastholder jeg – må være at nå frem til, at vi forebygger, at der begås lovovertrædelser. Hr. Lenger sagde med rette, at det er rammerne, vi skal lægge om disse ting. Det er vel ikke den enkelte ting, vi skal til at drøfte. Det er rammerne, der skal lægges om det, og så skal arbejdet gøres andetsteds.

Det er væsentligt at undgå at få de unge ind i systemet, forstået på den dårlige måde, at der så følger straf af den ene eller den anden art. Det tror jeg at man skal prøve på at undgå. Jeg tror til gengæld, at man skal have en hurtig sanktion, når der er begået lovovertrædelser. Hr. Lenger har givetvis ret i, at vi ikke kan komme væk fra, at nogle vil der blive begået, uanset hvor meget vi vil gøre af den ene eller den anden art. Det er for mig at se meget mere væsentligt, at der kommer en hurtig sanktion over for det lovbrud, der er begået, end det egentlig er spørgsmålet om straffens længde. Den tror jeg ikke at man skal ændre.

Jeg vil meget gerne i den forbindelse sige om frihedsstraf – det ligger vel i tiden – at den skal vi se at arbejde os væk fra. Helt væk fra den kommer vi nok ikke. Der er allerede – det har jeg nævnt i dag – gennem samfundstjenesten skabt noget, som jeg mener bliver varigt, og som vil være til gavn. Jeg tvivler på, om det er rigtigt at bruge det over for vold, men det er en anden sag. Men vi ved godt, at der er mange, der på grund af misbrug af alkohol og misbrug af stoffer kommer ud i lovovertrædelser af den ene og den anden art. Spørgsmålet er, om man ikke fremfor – for at sige det på jævnt dansk – at bure dem inde skal kunne dømme dem til behandling. Det har været nævnt, om det skal være straffelovens § 49 eller det skal være noget andet. Jeg ser gerne, at det bliver en selvstændig sanktion, at man dømmes til behandling, og hvis man ikke overholder